

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.714 van 18 januari 2000
in de zaak A. 86.368/XII-2200.**

In zake : Albert BIEREBEECK,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE MAN,
kantoor houdende te SCHOTEN,
Venstraat 153 A

tegen :

1. de gemeente BRASSCHAAT,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Albert BIEREBEECK op 27 augustus 1999 heeft ingediend om aan de gemeente BRASSCHAAT een dwangsom op te leggen voor de niet-uitvoering van het arrest nr. 79.405 van 23 maart 1999 waarbij zijn tuchtrechtelijke afzetting wordt vernietigd;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien de "antwoordnota" van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 december 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. JANSSENS, die loco advocaat J. DE MAN verschijnt voor verzoeker, van advocaat A. VANDENHENDE, die loco advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat J. GOETHALS, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op artikel 36 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Raad van State bij arrest nr. 79.405 van 23 maart 1999 de vernietiging heeft uitgesproken van het besluit van 30 maart 1995 van de gemeenteraad van Brasschaat waarbij verzoeker met ingang van 1 juli 1980 tuchtrechtelijk werd afgezet en van het besluit van 19 juni 1995 waarbij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden dat afzettingsbesluit goedkeurt;

Overwegende dat de gemeente Brasschaat niet ingegaan is op de aanmaning van verzoeker om hem opnieuw in dienst te nemen; dat de gemeenteraad op 1 juli 1999

besloten heeft verzoeker met ingang van 23 juni 1980 als ontslagnemend te beschouwen;

2. Overwegende dat het Vlaamse Gewest als verwerende partij opgeroepen is; dat evenwel verzoeker zelf niet aanstuurt op een veroordeling van die rechtspersoon en dat de omstandigheid dat het Gewest zich in de zaak die geleid heeft tot het arrest nr. 79.405 van 23 maart 1999 verweerd heeft tegen een besluit waarbij de afzetting van verzoeker werd goedgekeurd, niet betekent dat dat Gewest automatisch als verwerende partij in de zaak betrokken moet worden; dat het Vlaamse Gewest buiten de zaak wordt gesteld;

3.1. Overwegende dat artikel 36, § 1, eerste volzin, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het opleggen van een dwangsom wegens de niet-uitvoering van een annulatiearrest beperkt tot de gevallen waarin het bestuur, geplaatst voor de vernietiging van een zijner besluiten, een nieuwe beslissing moet nemen om de in het arrest vastgestelde onwettigheid te verhelpen;

Overwegende dat in dit geval de verwerende partij geconfronteerd wordt met de vernietiging van een tuchtstrafbesluit waarbij verzoeker afgezet is; dat die vernietiging in rechte betekent dat er nooit een afzettingsbesluit genomen is, dat m.a.w. verzoeker geacht wordt altijd in dienst te zijn gebleven en dat er geen nieuw besluit noodzakelijk is om het herstel van de wettigheid te realiseren;

3.2. Overwegende dat de vernietiging van een tuchtstrafbesluit het bestuur er niet toe verplicht om een nieuwe tuchtvordering tegen de ambtenaar in te stellen maar dat de bevoegde overheid discretionair gebruik kan maken van de ruimte die het vernietigingsarrest en de reglementering haar laat; dat

in dit geval de gemeenteraad zelfs het spoor van de tuchtvervolgning verlaten blijkt te hebben aangezien hij op 1 juli 1999, in het kader van de bevoegdheid van de gemeente om het statuut van haar ambtenaren te regelen, vastgesteld heeft dat verzoeker sinds 1 juli 1980 als ontslagnemend moet worden beschouwd;

3.3. Overwegende, hoe dan ook, dat de wettigheid die verstoord was door een onwettig bevonden tuchtstrafbesluit, hersteld is door het vernietigingsarrest zelf en de daarin besloten reïntegratie van de ambtenaar; dat de omstandigheid dat het bestuur aan dat herstel van de wettigheid niet de door verzoeker gewenste uitvoering geeft -maar integendeel zijn discretionaire bevoegdheid gebruikt om hem met een maatregel van een gans andere aard te belasten- de Raad van State niet bevoegd maakt om aan het bestuur een dwangsom op te leggen; dat de vordering *ratione materiae* onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op achttien januari 2000, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.